

[Villemoes.]

vi næppe har haft nogen Skat her i Landet, som har været mindre populær end den Omsætningskat, vi nu har haft i de sidste 7 Maaneder. Jeg tror, at alle Faktorer inden for Lovgivningsmagten inklusive den højtærede Finansminister — den højtærede Minister har oven i Købet selv udtalt det — er enige om, at det ikke er noget helt morsomt Skatteudskrivningsomraade, vi her bevæger os paa. Finansministeren har sagt rent ud, at det er ikke nogen god Skat. Jeg ved for øvrigt ikke, hvilke Skatter der er gode. En Skat kan være god for dem, der skal nyde godt af den, men den er aldrig rar for dem, der skal betale den. Og Overskrifter, ogsaa i Regeringens Blade, som f. Eks. „Den modbydelige Lov“ eller „Den uhyggelige Omsætningsafgift“, illustrerer dette til Overflod. Det er jo ved at være saadan, at man knap nok kan faa stoppet et Hul i en Hose, uden at man skal betale Statsafgift derfor.

Venstre har gennem adskillige Aar hævdet, at visse indirekte Skatter var det rimeligt, at Staten opkrævede, i Særdeleshed paa luksusprægede Varer, naar den direkte Beskatning ikke kunde bære mere. Det maa ogsaa erkendes, at en Del af Lovforslagets Kapitler omhandler Varer, der ligger uden for de elementære Livsfornødheder. Derfor kan mit Parti under de ændrede Virkeforhold, vi har faaet her i Landet og her paa Rigsdagen, tiltræde en hel Del af de foreslaaede Afgifter. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at der er lagt saa mange Afgifter paa disse Varer i Forvejen, at Grænsen turde være naaet, ja, i adskillige Tilfælde maaske overskredet, hvilket ogsaa viser sig ved, at flere Satser har passeret den Højde, hvor det bedste fiskale Udbytte til Staten kan ventes — det erkender den højtærede Finansminister for saa vidt ogsaa gennem de Ændringer, der er foreslaaet. Man kan sætte en Afgift saa højt op, at den ikke bringer det Beløb i Statskassen, som man gerne vilde have, og jeg mener, at Regering og Rigsdag har Forpligtelse til ved Afgifternes Fastsættelse at tage Hensyn til de Medborgere, der har deres Erhverv netop inden for saadanne Brancher, saa det ikke gaar for meget ud over deres lovlige Erhverv, selv om dette har en mere eller mindre luksuspræget Karakter. Vi har i de sidste Dage fra forskellige Erhverv her paa Rigsdagen modtaget adskillige Redegørelser, der skulde synes at maatte virke afsvalende paa Tendenser, som maaske har været lovlig meget i Forgrunden under Lovforslagets Udarbejdelse og Behandling. Jeg mener,

at Regering og Rigsdag, saa vidt det er muligt, bør undgaa at forrykke de bestaaende Forhold ved for store Ændringer i de Satser, man nu engang har paalignet, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der er sket Ændringer, ogsaa under Behandlingen af Lovforslaget i det andet høje Ting, som faktisk har forrykket Forholdene saaledes, at det paa visse Omraader maa siges at virke uheldigt.

Jeg skal ikke komme meget ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg er glad for, at det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen efter Forhandlingernes Afslutning agter at foreslaa Lovforslaget henvist til en kort Udvalgsbehandling, saa der kan blive Lejlighed til at veksle nogle Ord om Enkeltheder. Jeg blev glad for Meddelelsen om, at Hvidtølsbeskatningen nu skal udgaa. Vi var jo naaet til det Punkt, at man beskattede Øl efter tre Skatteklasser, men saa vidt jeg forstaa, skal Skatteklasser III nu udgaa. Man forhøjede vistnok i Marts Afgiften af Øl i Skatteklasser II, altsaa det, der almindeligt kaldes Afholdsøl, lys Pilsner, eller hvad det nu hedder, fra 7 til 15 Kr. pr. hl, hvilket var en Forhøjelse til over det dobbelte. Naar man lader dette staa uforandret og ophæver Skatten paa Hvidtøl, mener jeg derfor, Forskellen bliver for stor. Naar man lader Beskatningen paa Mineralvand staa uforandret med 12 Øre pr. l eller 3 Øre pr. Kvarthflasker, er der ogsaa noget galt. Ved at give Afkald paa nogle Hundrede Tusinde Kroner kunde man udligne denne Forskel, hvilket vilde være en Retfærdighedshandling over for de Virksomheder, som har med Fabrikationen af disse Artikler at gøre. Jeg skal tillade mig at fremdrage dette Spørgsmaal under Udvalgsbehandlingen, idet jeg tror, der kan være Grund til at undersøge, om det virkelig er en heldig Form, man her har valgt. Jeg ønsker afgjort ikke, at man skal gaa bort fra den Fritagelse for Beskatning, man nu engang har vedtaget, men jeg mener, at der ogsaa kan begaas Fejl ved at forrykke Satserne saa voldsomt, som Tilfældet her, i alt Fald efter min Opfattelse, synes at være.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget — den højtærede Finansminister har ogsaa lige nævnt det i sin Forelæggelsestale — ser jeg, at den højtærede Finansminister efter en skønsmæssig Opgørelse kalkulerer Provenuet af denne Lov for Resten af indeværende Finansaar, altsaa de 5 Maaneder, vi har tilbage indtil den 31. Marts, til 35 Mill. Kr., nemlig 10 Mill. Kr. i Importafgift, 15 Mill. Kr. i Omsætningsafgift og 10 Mill. Kr. i øvrige Afgifter. Derfra maa der nu, efter hvad den højtærede Minister